

[Justitsministeren.]

være forsvarligt at udvide den gældende gyldighedstid på 5 år for almindelige førerbeviser, således at disse i almindelighed gælder indtil indehaverens fyldte 70. år. Der opnås herved en væsentlig lettelse for publikum og en arbejdsbesparelse for politiet.

Den udvidede gyldighedstid skal efter forslaget alene gælde de almindelige førerbeviser, men ikke førerbeviser til erhvervmæssig personbefordring, hvor hensynet til passagererne taler for, at der fortsat med mellemrum føres kontrol med førerbevisindehaverens helbred og vandel. Heller ikke godkendelser som kørelærere, der nu gælder for samme periode som førerbeviset, altså i almindelighed 5 år, bør gælde for længere tid end 5 år.

Som der nærmere er redegjort for i bemærkningerne til forslaget, kan politiet efter færdselslovens § 18, stk. 7, til enhver tid tage et førerbevis tilbage, når indehaveren ikke længere opfylder betingelserne for at få udstedt førerbevis. I tilslutning til denne bestemmelse hedder det i førerbevisbekendtgørelsen fra 1958, § 30, at politiet, hvis der er grundet tvivl om, hvorvidt førerbevisindehaveren fortsat er i besiddelse af fornøden kørefærdighed eller har det fornødne kendskab til de vigtigste færdselsregler, kan nægte at udlevere førerbeviset på ny, medmindre den pågældende består en fornyet førerprøve, herunder teoretisk overhøring.

En overtrædelse af færdselsloven vil ofte indicere, at føreren ikke er fuldt fortrolig med at føre motorkøretøj eller ikke har det fornødne kendskab til eller den nødvendige forståelse for færdselsreglerne. Der vil derfor være grundlag for at indkalde vedkommende til en orienterende førerprøve. Bestemmelsen har imidlertid ikke været anvendt ret hyppigt i praksis, men bør i tilslutning til den foreslåede udvidelse af førerbevisernes gyldighedstid udbygges således, at politiet instrueres om ved behandlingen af færdselssager at underkaste de enkelte sager en bedømmelse ud fra det kriterium, der er nævnt i bestemmelsen. Hvis den begåede forseelse herefter tilsiger det, bør føreren aflægge en orienterende førerprøve. Bestemmelsen vil derved få en væsentlig special- og generalpræventiv betydning.

Også spørgsmålet om, hvad der kan gøres for at afværge de mange, ofte meget alvorlige ulykker, der sker ved påkørsel af holdende køretøjer, har tidligere ved forskellige lejligheder været bragt frem i det høje ting. Under hensyn til, at en betydelig del af de alvorlige ulykker med personskade sker på de større gennemgående veje uden for bymæssigt bebygget område, hvor kørehastigheden ofte er relativ høj, foreslås det, at parkering fremtidig ikke må ske på kørebanen på hovedveje uden for bymæssigt bebygget område.

Forbuddet er begrænset til at gælde hovedveje, idet disse er særligt afmærkede. Da dette ikke gælder for hovedlandeveje m. v., er det ikke muligt at udstrække forbuddet til at gælde også disse veje, men hovedvejsnettet vil i de kommende år blive udvidet, hvorved bestemmelsens praktiske anvendelsesområde samtidig vil blive udvidet.

Der foreslås alene indført forbud mod parkering, ikke tillige standsning, idet et forbud herimod ville give anledning til betydelige praktiske vanskeligheder. Et standsningsforbud ville således indebære, at af- og påstigning af passagerer og af- og pålæsning af varer kun kunne ske på særligt indrettede parkerings- eller holdepladser eller på steder, hvor køretøjet kunne føres helt uden for hovedvejens kørebane.

Spørgsmålet om maksimalhastigheden for visse bestemte køretøjskategorier har flere gange været behandlet i det høje ting, senest i folketingsåret 1963-64, da der gennemførtes en forhøjelse af maksimalhastigheden for busser fra 60 til 70 km i timen. Det udtaltes dengang, at det måtte anses for betænkeligt samtidig at tillade en tilsvarende forhøjelse af hastigheden for lastvogne på grund af disses tekniske udstyr, og at spørgsmålet herom burde stilles i bero på en udbygning af kontroleftersynet med disse vogne.

Der er nu gennemført periodiske syn af de ældre lastvogne. Under hensyn hertil og til resultatet af de drøftelser, som har været ført i justitsministeriet med politiet, de teknisk sagkyndige og repræsentanter for forskellige organisationer, er det fundet forsvarligt at foreslå maksimalhastigheden for lastvogne og motorvogne med campingvogn og lignende let påhængsvogn forhøjet fra 60 til 70 km i timen. For større vogntog,